

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA NR 1/2006 RADY STOWARZYSZENIA WE-TURCJA

z dnia 15 maja 2006 r.

w sprawie wdrożenia art. 9 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja dotyczącej wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej

(2006/654/WE)

RADA STOWARZYSZENIA WE-TURCJA,

uwzględniając Układ z dnia 12 września 1963 r. ustanawiający Stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. dotyczącej wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej ⁽²⁾ reguluje skutki prawne wprowadzenia w życie przez Turcję postanowień instrumentu lub instrumentów wspólnotowych niezbędnych do usunięcia barier technicznych w handlu określonym produktem, lecz nie określa niezbędnych procedur ani szczegółowych zasad stosowania tego artykułu.
- (2) Turcja i Wspólnota (zwane dalej „Stronami”) są zgodne, że art. 9 decyzji nr 1/95 wymaga stworzenia infrastruktury administracyjnej niezbędnej do wprowadzenia w życie instrumentu lub instrumentów wspólnotowych, o których mowa, oraz zagwarantowania nieprzerwanego i w pełni skutecznego funkcjonowania tej infrastruktury.
- (3) Strony uzgodniły przepisy proceduralne dotyczące wdrażania art. 9 decyzji nr 1/95.
- (4) W celu zagwarantowania właściwego funkcjonowania unii celnej powinny zostać skutecznie wdrożone zasady

określone w decyzji nr 2/97 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 4 czerwca 1997 r. ustanawiającej wykaz instrumentów wspólnotowych dotyczących usunięcia barier technicznych w handlu oraz warunki i ustalenia dotyczące ich wdrożenia przez Turcję ⁽³⁾, a także zasady określone w art. 8, 54, 55 i 56 decyzji nr 1/95.

- (5) Bliskie związki pomiędzy Wspólnotą a Umawiającymi się Stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym sprawiają, że stosowne jest rozważenie zawarcia równoległych, mających równoważny skutek do niniejszej decyzji, europejskich umów w sprawie oceny zgodności pomiędzy Turcją a tymi państwami,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ocena przepisów technicznych

1. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej, utworzony na mocy art. 52 decyzji nr 1/95, jest właściwy w sprawie stwierdzenia, że Turcja skutecznie wprowadziła w życie przepisy instrumentu lub instrumentów wspólnotowych niezbędnych do usunięcia barier technicznych w handlu określonym produktem. W tym celu Wspólny Komitet ds. Unii Celnej wydaje oświadczenie.
2. Bez uszczerbku dla możliwości powołania podkomitetów lub grup roboczych, zgodnie z art. 53 ust. 4 decyzji nr 1/95, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej może wykorzystać wszelkie dostępne informacje na temat określonych elementów infrastruktury służącej wdrożeniu przepisów w Turcji, w tym oceny dokonywane przez podmioty zewnętrzne.

⁽¹⁾ Dz.U. 217 z 29.12.1964, str. 3687/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 13.2.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 21.7.1997, str. 1.

Artykuł 2

Notyfikacja tureckich jednostek oceny zgodności

1. Po wydaniu oświadczenia, o którym mowa w art. 1 ust. 1, Turcja notyfikuje Komisji i państwom członkowskim nazwy i szczegółowe dane dotyczące wszelkich wyznaczonych jednostek oceny zgodności, określając przedmiot i procedurę oceny zgodności, dla których jednostki te zostały wyznaczone.

2. Zasady dotyczące wyznaczania jednostek oceny zgodności mające zastosowanie wobec państw członkowskich mają zastosowanie również w odniesieniu do Turcji. Komisja przekazuje Turcji szczegółowe informacje dotyczące tych zasad oraz procedur notyfikacji tych jednostek Komisji.

3. Po zakończeniu procesu notyfikacji wyniki procedur oceny zgodności przeprowadzonych przez jednostki wspólnotowe oraz przez jednostki tureckie są wzajemnie uznawane bez powtarzania tych procedur oraz bez konieczności spełnienia dodatkowych wymogów.

Artykuł 3

Obowiązki Stron w odniesieniu do ich organów i jednostek

1. Strony zapewniają, że podlegające im organy odpowiedzialne za skuteczne wdrożenie prawa wspólnotowego i krajowego stosują je nieprzerwanie. Strony zapewniają, że organy te, w odpowiednich przypadkach, upoważnione są do zgłaszania, zawieszania, cofania zawieszenia oraz do cofania notyfikacji jednostek oceny zgodności, do zapewnienia zgodności produktów przemysłowych z prawem wspólnotowym lub krajowym oraz, w razie konieczności, do zarządzenia wycofania produktów z rynku.

2. Strony zapewniają, że podlegające im jednostki notyfikowane jako właściwe w sprawach oceny zgodności z wymogami prawa wspólnotowego lub krajowego nieprzerwanie spełniają wymogi prawa wspólnotowego lub krajowego. Strony podejmują wszelkie działania niezbędne w celu zagwarantowania, że jednostki te posiadają uprawnienia niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań.

3. Jeżeli Strona postanowi wycofać notyfikację podlegającej jej jednostki, powiadamia o tym drugą Stronę na piśmie. Jednostka ta zaprzestaje dokonywania oceny zgodności najpóźniej w dniu wycofania notyfikacji. Ocena zgodności dokonana

przed tym dniem pozostaje ważna, chyba że Wspólny Komitet ds. Unii Celnej postanowi inaczej.

Artykuł 4

Weryfikacja notyfikowanych jednostek

1. Każda Strona może zażądać dokonania przez drugą Stronę weryfikacji kwalifikacji technicznych notyfikowanej jednostki podlegającej drugiej Stronie lub państwu członkowskiemu Wspólnoty oraz przestrzegania przez tę jednostkę odpowiednich przepisów. Żądanie takie należy uzasadnić, aby umożliwić Stronie odpowiedzialnej za notyfikację przeprowadzenie żądanej weryfikacji i niezwłoczne przedstawienie drugiej Stronie sprawozdania. Strony mogą również wspólnie zbadać kwalifikacje techniczne jednostki i przestrzeganie przez nią prawa. W tym celu Strony zagwarantują pełną współpracę podlegających im jednostek. Strony podejmują należne działania oraz stosują wszystkie niezbędne dostępne środki w celu rozwiązania wszelkich wykrytych problemów.

2. W przypadku gdy problemów nie można rozwiązać w sposób zadowalający obie Strony, mogą one powiadomić Wspólny Komitet ds. Unii Celnej o braku zgody, podając powody. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej podejmuje decyzje o stosownych działaniach w terminie dwóch miesięcy.

3. O ile Wspólny Komitet ds. Unii Celnej nie postanowi inaczej w terminie określonym w ust. 2, notyfikacja jednostki oraz uznanie jej kwalifikacji w zakresie oceny zgodności z wymogami prawa wspólnotowego lub krajowego zostaje zawieszona w całości lub w części z upływem tego terminu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, każda strona może skierować sprawę do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu według procedury rozstrzygnięcia sporów, o której mowa w sekcji III rozdział V decyzji nr 1/95.

5. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 2 pojawią się nowe okoliczności, Strona może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej z wnioskiem o podjęcie decyzji w sprawie dokonania przeglądu zawieszenia, o którym mowa w ust. 3. W takim przypadku eksperci obu Stron wspólnie badają daną jednostkę oceny zgodności. Strona, która podjęła decyzję o zawieszeniu, ponownie rozpatruje swoją decyzję w świetle sprawozdania ekspertów. Strona ta może utrzymać zawieszenie, podając powód.

Artykuł 5**Wymiana informacji i współpraca**

W celu zapewnienia należytego i jednolitego stosowania oraz interpretacji niniejszej decyzji Strony zapewniają, że ich organy oraz notyfikowane jednostki:

- 1) wymieniają wszelkie stosowne informacje dotyczące wprowadzania w życie przepisów instrumentów wspólnotowych niezbędnych do usunięcia barier technicznych w handlu określonym produktem, o których mowa w art. 1, w tym w szczególności informacje na temat procedury zapewnienia przestrzegania prawa przez notyfikowane jednostki;
- 2) w stosownych przypadkach uczestniczą w odpowiednich mechanizmach wymiany informacji i koordynacji oraz w innych związanych z tym działaniach Stron;
- 3) przestrzegają wymogów dotyczących informacji i komunikacji przewidzianych w instrumentach prawnych dotyczących danego sektora;
- 4) współpracują w celu przyjęcia ustaleń dotyczących wzajemnego uznawania na zasadzie dobrowolności.

Artykuł 6**Zarządzanie**

Wspólny Komitet ds. Unii Celnej jest odpowiedzialny za zapewnienie skutecznego funkcjonowania niniejszej decyzji. Może on podejmować w szczególności decyzje w sprawach:

- a) powołania zespołu ekspertów do przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji technicznych notyfikowanej jednostki oraz przestrzegania przez nią obowiązujących wymogów;
- b) wymiany informacji na temat proponowanych oraz dokonanych zmian w prawie wspólnotowym i krajowym, w tym w umowach z krajami trzecimi, zgodnie z zasadami określonymi w art. 54 i 55 decyzji nr 1/95;
- c) przyjęcia w odpowiednich przypadkach środków w celu wdrożenia niniejszej decyzji, w tym szczegółowych przepisów dotyczących procedury oceny;

- d) rozszerzenia zakresu stosowania niniejszej decyzji na procedury i certyfikaty inne niż określone w art. 2 oraz przyjęcia w tym celu niezbędnych przepisów polepszających stosowanie art. 9 decyzji nr 1/95 w przypadku wystąpienia trudności;
- e) wszelkich innych kwestii dotyczących stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 7**Umowy z innymi krajami**

1. Umowy w sprawie oceny zgodności zawarte przez jedną ze Stron z krajem niebędącym Stroną niniejszej decyzji nie skutkują koniecznością zaakceptowania przez drugą Stronę wyników procedur oceny zgodności przeprowadzonych w tym kraju trzecim, chyba że zostało to w sposób wyraźny uzgodnione pomiędzy Stronami w ramach Rady Stowarzyszenia.

2. Strona, która zawarła ze stronami trzecimi umowy w sprawie oceny zgodności, współpracuje z drugą Stroną, w przypadku gdy ta druga Strona rozważa zawarcie równoległych umów z tymi samymi stronami trzecimi oraz w odpowiednich przypadkach udziela niezbędnej pomocy technicznej i administracyjnej.

Artykuł 8**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 maja 2006 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

A. GÜL

Przewodniczący